

[Leif Hermann]

I denne forbindelse synes det heller ikke uvæsentligt, at ministeren selv lagde stor vægt på at få forslaget hurtigt igennem Folketinget.

Endelig synes den fra bemærkningerne citerede begrundelse ikke at stemme overens med ministerens udtalelser til Berlingske Tidende for den 28. december 1987, hvor ministeren henviser til de forretningsdrivendes og importørernes muligheder for at indrette sig på lovændringen.

Spørgeren erkender Retsudvalgets medansvar for den skete fejl og erkender, at bagklogskab er en lidet flatterende egenskab. Denne karakteristik gælder efter spørgerens opfattelse også begrebet manglende forudseenhed.

Svar (6/1 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ved fremsættelsen af lovforslaget den 18. november 1987 kunne det ikke forudses, hvor lang tid Folketingets behandling af lovforslaget ville tage.

I lovforslaget blev den 1. februar 1988 derfor anført om ikrafttrædelsestidspunkt. Det blev i tilknytning hertil i bemærkningerne oplyst, at der inden lovens ikrafttræden bl.a. skulle være mulighed for at udstede de fornødne administrative forskrifter. Som bekendt bygger den danske våbenlovgivning på det system, at loven giver justitsministeren en række bemyndigelser til at regulere og forbyde besiddelse m.v. af våben i en bekendtgørelse. Det er således først, når denne bekendtgørelse er kundgjort, at borgerne m.v. kan vide, hvilke regler der gælder.

Det kan bekræftes, at Justitsministeriet sideløbende med lovforslagets behandling udarbejdede udkast til sådanne forskrifter.

Mellem anden og tredje behandling blev der den 16. december 1987 fremsat et ændringsforslag til lovforslaget, men ikke til ikrafttrædelsestidspunktet. Ændringsforslaget, der indeholdt en bemyndigelse til at udstede et forbud mod annoncering med visse våben, gav anledning til udarbejdelsen af ændringer af det nævnte udkast.

Efter lovforslagets vedtagelse den 17. december 1987 blev et udkast til ændringer af våbenbekendtgørelsen i overensstemmelse med sædvanlig praksis sendt til høring hos de berørte myndigheder og organisationer m.v.

Loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 31. december 1987.

Ved afgørelsen af, hvor hurtigt en lov kan træde i kraft efter vedtagelsen, må der tillige bl.a. henses til reglerens karakter, herunder hvilke pligter den pålægger borgerne, m.v. I dette tilfælde medfører ændringerne i våbenloven og våbenbekendtgørelsen, at der indføres en række strafbelagte forbud, der griber ind i mange borgeres helt almindelige adfærd og endvidere pålægger borgerne at destruere visse våben eller aflevere disse til politiet.

Ud fra retssikkerhedsmæssige synspunkter er det derfor nødvendigt med en vis periode mellem reglerens vedtagelse/bekendtgørelse og ikrafttræden, herunder således, at der – som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 12 – bliver mulighed for at informere befolkningen om ændringernes indhold og konsekvenser og mulighed for borgerne for at indrette sig på de nye bestemmelser.

I den forbindelse kan det oplyses, at der nogen tid inden ikrafttrædelsen den 1. februar 1988 i alle landets dagblade vil blive bragt information om hovedindholdet af ændringerne i våbenlovgivningen bl.a. med en omtale af den nævnte afleveringspligt m.v. Endvidere er der iværksat en produktion af en TV-OBS om ændringerne, der vil blive bragt i fjernsynet, så snart det er muligt.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om støtte til investeringer i forbindelse med rensning af spildevand fra industri-virksomheder og dambrug. (Vandmiljøplanen).

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 10/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trøjborg (S):

Regeringens forslag om støtte til industri-virksomheder og dambrug knytter sig til to af tre bekendtgørelser, som miljøministeren agter at udarbejde på baggrund af vandmiljøhandlingsplanen, og det er bekendtgørelsen om begrænsning af kvælstof og fosfor fra industrielle virksomheder og bekendtgørelsen om drift og indretning af dambrugene.